

245. ПЛОД СТРАДАЊА

(Јевр. гл. 12, 11. 1 Петр. 4, 12. 13. Римљ. 8, 17. 18. 2 Кр. 4, 17.)

(На глас бр. 39. и 189.)

1. После врелог претапања - К'о што с' злато огњем проба -
Вера прима печат свој; Тако тек кроз патње тешке,
Бог приправља избранике Свој радости небесној.
2. Учитель ће благи теби Слику Своју да ужљеби,
Кад страдаш кроз овај век! К'о што ј' Творац тела тога.
Он ће бити и другога На страдања путу тек.
3. Страдња уде непокорне У послушност ту доведе,
Да с' покоре Христу сви! Да Он снаге малаксане
На светиње дело могне Благ и тих обновити.
4. Страдња збира нам умове, Да нам душа не пропадне,
У сликама света тог; Она ј' к'о анђелска стража,
У савети нашој сада Одржава реда свог.
5. Страдња наше срце учи Појат псалме за вечности.
С' чежњом тамо хитити, - Где ћ' блажени палмоносци,
И са харфом славопојци Пред престолом стојати.
6. Страдањем се напредује, Њим се тело освећује
За спавање у гробу; Оно ј' к'о радостан весник
Животних снага прољетних, Зове мртве к' животу.
7. Страдања чини вером крепке, И понизне, благе, кротке
Ученике Христове. Овде с' страдња терет зове,
Достојанство тамо ј' горе, Које с' сваком не даје.

8. Браћо, та милост страдања У многим с' степену јавља
Христовим учеником: Кад јад многи они трпе,
И смрт многу ту осете С' уздисањем и стражњом.
9. Ако су и здраве силе Бож'јем дјелу послужиле
Срцем вољно чинећ' то: Ипак штете за њих нема,
Бож'ја милост њих очишћа У кушања време сво.
10. Осећајућ' јаке боље Срце тежи к' Њему горе,
Њега већма љубећ' сад; И заједно само моли:
"Твојој смрти мен' сподоби, Да ја с' Тобом живим тад!"
11. Кад с' уздисај већ умножи Дух продире кроз све туди,
И завјес се раствори; Ко тад' измерити може
Од Бож'јега мира море, Које нам Бог приправи!
12. О Исусе, дај да тамо К' Теби горе корачамо,
Док последњи куцне час, Да нас после борбе верне
На крилима к' Теби носе, Збор анђела у Твој крас!